

Bokföringsnämnden
Box 7849
103 99 Stockholm

Förslag till nytt allmänt råd med tillhörande vägledning om årsredovisning i mindre företag

Lantbrukarnas Riksförbund, LRF, som har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerat förslag vill anföra följande.

Vem får tillämpa förslaget

Enligt LRF är det lämpligt att på motsvarande sätt som gäller för K3-regelverket låta samtliga företagsformer som ska upprätta en årsredovisning omfattas av ett sammanhållet regelverk. Redovisningsreglerna blir härigenom mer neutrala och det underlättar för framför allt redovisningskonsulter och revisorer men även de aktörer som ska analysera olika företag, dvs. jämförelsemöjligheten ökar.

Enligt förslaget får ifrågavarande regler tillämpas av alla mindre företag som väljer att upprätta en årsredovisning. Således även de företag som inte har någon skyldighet att upprätta en årsredovisning utan som väljer att göra detta på frivillig väg. För bl.a. enskilda näringsidkare och ideella föreningar finns en sådan skyldighet endast om de räknas som större.

Ur principiell synvinkel finns ingen skyldighet för Bokföringsnämnden att låta dessa företagsformer omfattas av förslaget. Att utesluta dessa företag från att omfattas av det remitterade förslaget skulle underlätta överskådligheten av det allmänna rådet.

När det gäller enskilda näringsidkare är det såvitt LRF kan bedöma synnerligen ovanligt, kanske till och med att det inte förekommer, att dessa företag på frivillig basis upprättar en årsredovisning. Detta innebär att det inte finns något behov av att i detta allmänna råd ha särregler för enskild näringsidkare.

Enligt LRF bör motsvarande övervägande göras för ideella föreningar och andra företagsformer som inte har någon skyldighet att upprätta en årsredovisning.

PETER NILSSON, handläggare peter.nilsson@lrfkonsult.se

I kommentaren till punkt 1.1 anger Bokföringsnämnden kort att vissa företag, exempelvis de som bedriver en komplex verksamhet, bör överväga att tillämpa K3-reglerna. LRF anser att denna typ av uttalande inte hör hemma i en vägledning. Det remitterade företaget får tillämpas av alla mindre företag som uppfyller villkoren som anges i det allmänna rådet. Vad som är lämplig normgivning att tillämpa är de enskilda företagen bäst lämpade att avgöra.

Oreglerad fråga

Är en fråga oreglerad ska företaget enligt punkt 1.8 söka vägledning på visst sätt. Det är inte sällan svårt att avgöra om en fråga är oreglerad. Som exempel kan nämnas säkringsredovisning. Vissa tillämpare ansåg att frågor om säkringsredovisning var oreglerade eftersom de inte berördes i det allmänna rådet. Enligt Bokföringsnämnden var avsaknaden av reglering ett förbud mot annan säkringsredovisning än den som uttryckligen framgår av normgivningen.

Ett annat exempel är lagerredovisning och vilka direkta utgifter som får läggas till anskaffningsvärdet. Enligt det allmänna rådet ska vissa utgifter läggas till anskaffningsvärdet. Trots avsaknad av direkt reglering utesluter inte detta att andra än de uppräknade utgifterna läggs till anskaffningsvärdet. I detta fall synes avsaknaden av en uppräkning bedömas vara en oreglerad fråga.

Detta visar på ett behov av mer vägledning framför allt om det, som med säkringsredovisning, inte är tillåtet att redovisa på visst sätt.

Kassaflödesanalys

Enligt det remitterade förslaget får inte en kassaflödesanalys ingå i en årsredovisning upprättad enligt det allmänna rådet, varken som särskild rapport eller i not. LRF kan konstatera att framför allt kreditgivare i allt större omfattning efterfrågar just denna information. Det är därför önskvärt att det införs regler om hur en kassaflödesanalys på frivillig basis ska upprättas. Det kan exempelvis göras genom en hänvisning till K3-reglernas regler om kassaflödesanalys.

Väsentlighetsprincipen

Väsentlighetsprincipen har nu lagfästs i årsredovisningslagen. LRF kan konstatera att utformningen överensstämmer med hur principen tidigare har tillämpats inom ramen för god redovisningssed.

I det remitterade förslaget finns kvar ett antal specifika regler som ger uttryck för hur väsentlighetsregeln ska tillämpas i olika fall, exempelvis punkterna 2.4 och 7.9 i det allmänna rådet. Enligt LRF:s uppfattning ryms förenklingsreglerna även i den nya lagstiftningsmiljön. Det kan också tilläggas att dessa förenklingsregler är synnerligen viktiga för att underlätta för de enskilda företagen.

Händelser efter balansdagen

Ett område som ofta skapar problem är bedömningen av om en företeelse enligt punkt 2.11 ska räknas som en händelse efter balansdagen. Enligt LRF skulle det underlätta för företagen om de kan få mer ledning för sin bedömning. LRF anser därför att kommentaren till punkten bör kompletteras. Härvid kan ledning sökas i K3-regelverket.

Rättelse av fel

Enligt förslaget ska rättelse av fel göras i den årsredovisning som avges närmast efter upptäckten av felet, punkt 2.12. Detta är naturligtvis en positiv förenkling för företagen. Samtidigt leder det till att två årsredovisningar blir ”fel”. Enligt LRF bör det därför vara möjligt att även få rätta fel mot ingående balans.

Förvärv med offentliga bidrag

Enligt punkt 9.14 ska inte bidrag i form av skattereduktioner och skatteavdrag minska anskaffningsvärdet utan minska årets skattekostnad. Enligt LRF:s uppfattning bör statliga stöd och andra offentliga bidrag redovisas på liknande sätt oberoende av om de betalas ut kontant, i form av en tillgång eller genom att redovisas på den skattskyldiges skattekonto. Även en skattereduktion bör behandlas på samma sätt.

Immateriella anläggningstillgångar

Sedan tidigare får inte en egenupparbetad immateriell tillgång redovisas som tillgång. Enligt det remitterade förslaget får inte heller tillkommande utgifter som är egenupparbetade redovisas som tillgång. Enligt LRF är det i och för sig logiskt att behandla de båda situationerna på samma sätt. Det finns dock en viktig skillnad. Om det är en förvärvad immateriell tillgång som förbättras är det troligt att inkomstskattelagen kräver att utgiften läggs till tillgångens skattemässiga värde. En redovisning enligt förslaget kan då leda till att företaget inte längre får tillämpa reglerna om räkenskapsenlig avskrivning. LRF anser att denna problematik väger så tungt att förbudet att aktivera tillkommande utgifter inte bör införas.

Obeskattade reserver

Enligt det remitterade förslaget får redovisas endast sådana obeskattade reserver som det finns ett krav i inkomstskattelagen på att motsvarande belopp bokförs, exempelvis överavskrivning på inventarier och avsättning till ersättningsfond för bl.a. byggnad. Däremot får inte en överavskrivning på byggnad redovisas som en obeskattad reserv. LRF har i grunden inga principiella invändningar mot en sådan reglering.

Förslaget kan i ett avseende leda till onödig komplikation, när en ersättningsfond tas i anspråk för bl.a. uppförande av en nedbrunnen byggnad. Som förslaget är utformat finns risk för ofrivilliga fel vid beskattningen. LRF anser därför att redovisning av ianspråktagandet bör ske på motsvarande sätt

som gäller inkomstskatterättsligt, nämligen att det ianspråktaga beloppet minskar byggnadens anskaffningsvärde. Att skapa överensstämmelse i detta avseende med skatterätten underlättar väsentligt för företagen och ligger dessutom i linje med hur Bokföringsnämnen hittills uttalat sig om redovisning av fastigheter.

Säkringsredovisning

LRF kan konstatera att företag som ska tillämpa det remitterade förslaget har begränsade möjligheter till säkringsredovisning. Detta har LRF förståelse för. I de fall säkringsredovisning är möjlig omfattas emellertid enbart terminssäkring. LRF kan konstatera att detta är en säkringsform som används i allt mindre omfattning. Istället används andra derivatinstrument, framför allt swapavtal. Enligt LRF bör de situationer där det är möjligt att säkringsredovisa kompletteras med swapavtal.

Särskilt om enskilda näringsidkare

Om Bokföringsnämnden trots allt väljer att låta enskilda näringsidkare omfattas av regelverket har LRF följande synpunkter på särreglerna för dessa företag.

Enligt punkt 6.45 och kommentaren till punkten ska uttag av tillgång eller tjänst som beskattas hos den enskilde näringsidkaren redovisas som intäkt. Dock behöver en tjänst med ringa värde inte tas upp. Som exempel på ringa värde anges att företagets bil används privat ett fåtal tillfällen per år med en samlad körsträcka på högst 100 mil. Detta är en praktisk tillämpningen av reglerna om uttag av tjänst. LRF vill dock påpeka att denna hjälpregel inte är prövad av högst instans. Vidare kan det finnas situationer då gränsen ska anses annorlunda. Bokföringsnämnden bör därför stryka denna del av kommentaren. Motsvarande gäller kommentaren till punkt 9.28.

Enligt punkt 9.31 ska privata tillgångar som efter en prövning ska hänföras till näringsverksamheten värderas enligt punkterna 9.11 och 9.12. LRF vill göra Bokföringsnämnden uppmärksam på att enligt 42 kap. 6 § IL får en skattskyldig efter omklassificering av tillgången ta upp denna till marknadsvärde (avskattning). Motsvarande bör gälla i det allmänna rådet med tillhörande vägledning.

Med vänliga hälsningar
Lantbrukarnas Riksförbund

Urban Rydin
Skatteansvarig